

عبور از اردن و آماده شدن برای نبرد

مطالعه متون مقدس: یوشع ۳: ۱-۴؛ ۲۴: ۵؛ ۱۰-۱

۱. یوشع ۳: ۱ تا ۴: ۲۴ یک روایت از عبور مردم اسرائیل از رود اردن است:

آ. قوم اسرائیل چون صندوق عهدِ خدایشان را دیدند که لایوانِ کاهن آن را می‌بردند، از جای خود روانه شده، از پی آن رفتند - ۳: ۳، ۶:

۱. صندوق نمادی از مسیح به عنوان تجسم خدای سه‌یکتا بود - خروج ۲۵: ۱۰-۲۲.

۲. هرگاه صندوق خدا با فرزندان اسرائیل می‌رفت، خدای سه‌یکتا با آنها رفته، پیش قدم شده و بنابراین قدم اول را برای داخل شدن در آب بر می‌داشت - یوشع ۳: ۸، ۱۱.

۳. اینکه صندوق بر شانه‌های کاهنان بود نشان می‌دهد که، در نماد، کاهنانی که صندوق را برگرفته بودند، با خدای سه‌یکتا یک موجودیت شدند - آ. ۳:

(آ) آنها و خدا یک شخص جمعی - یک خدا-انسان جمعی - بودند.

(ب) خدا در راه رفتن آنها راه رفته، و آنها در راه رفتن خدا راه می‌رفتند.

ب. رود اردن نمادی از مرگ و رستاخیز مسیح است - اعمال ۲: ۲۳-۲۴؛ ۳: ۱۵:

۱. صندوق عهد خداوند پیشاپیش مردم به اردن داخل شد - یوشع ۳: ۱۱.

۲. داخل شدنِ صندوق به اردن و خارج شدنِ آن نشانگر مرگ و رستاخیز مسیح است - آ. ۱۵؛ ۴: ۱۱.

پ. عبور اسرائیل از اردن نمادی از مرگ فیزیکی ایمانداران نیست بلکه تجربه‌ی ایمانداران از مرگ مسیح است، که در آن، انسان کهنه خاتمه یافته و دفن شده است - رومیان ۶: ۳-۶؛ غلاطیان ۲: ۲۰:

۱. بر طبق نمادشناسی، رود اردن دلالت دارد بر مرگ مسیح که ایمانداران در آن تعمید یافته‌اند - رومیان ۶: ۳-۴.

۲. فرزندان اسرائیل برای دفن کردن انسان کهنه خود و تبدیل شدن به یک انسان نو در مسیح، از مرگ مسیح عبور کردند - دوم قرن‌تیان ۵: ۱۷:

(آ) آنها آماده ورود به سرزمین نیکو، تصرف آن سرزمین به عنوان دارایی خود و شرکت در جنگ با کنعانیان بودند؛ ولی در انسان کهنه خود، آنها قادر به کسب پیروزی نبودند.

(ب) در نماد، آنها در مرگ مسیح دفن شده بودند، و سپس در رستاخیز مسیح، رستاخیز کرده بودند تا برای جنگیدن جنگ روحانی، در مسیح تبدیل به یک انسان نو شوند - افسسیان ۶: ۱۰-۲۰.

(پ) ما باید پی ببریم که انسان کهنه ما، انسان طبیعی ما، صلاحیت ندارد که جنگ روحانی برای کسب کردن مسیح را بجنگد؛ ما در مسیح دیگر آن انسان کهنه نیستیم بلکه انسانی نو هستیم - ۴: ۲۲-۲۴.

۳. تعمید ایمانداران در مرگ مسیح، به عنوان عبور از رود اردن، ایمانداران را به درون رستاخیز مسیح رهنمون می‌کند - رومیان ۶: ۳-۶؛ کولسیان ۲: ۱۲:

(آ) تعمید از جنبه تدفین، خاتمه انسان کهنه ماست.

(ب) تعمید از جنبه رستاخیز، رویش روحمان است تا بتوانیم در مسیح با حیات الهی زنده شویم - یوحنا ۳: ۶؛ ۱۵؛ رومیان ۸: ۱۰.

(پ) در قلمرو رستاخیز، ما از مسیح به عنوان سرزمین نیکو شامل تمام که در آن گام برداشته و برای به انجام رسیدن اقتصاد خدا حتی در آن ریشه زده و بنا می‌شویم، مسرت می‌بریم - ۶: ۴؛ کولسیان ۲: ۷.

ت. عبور اسرائیل از اردن و ورود آنها به سرزمین نیکو مربوط است به تصرف سرزمین نیکو و مسرت

- از آن توسط اسرائیل، که نمادی است از تجربه عملی ایمانداران از غنای برکات در مسیح همان-
 طور که در کتاب افسسیان فاش شده است - یوشع ۴: ۱.
- ث. ورود اسرائیل به سرزمین نیکو پس از عبور از اردن نمادی است از تجربه تسخیر جایهای آسمانی،
 جایی که شیطان و قدرت تاریکی او هستند، توسط ایمانداران - افسسیان ۲: ۲؛ ۶: ۱۲.
۲. دوازده سنگ از اردن برگرفته شده، و دوازده سنگ دیگر در اردن برپا شدند - یوشع ۴: ۳-۹:
- آ. دوازده سنگی که از اردن برگرفته شدند نشانگر دوازده قبیله اسرائیل نو هستند - آ. ۳-۷.
- ب. برگرفته شدن سنگها از آبهای اردن نشانگر رستاخیز از مرگ است - آ. ۷:
۱. این دوازده سنگ یک نشانه بوده، نشان می دادند که اسرائیل نوین «رستاخیز-کرده» یک
 شهادت از عبور از آب مرگ است - آ. ۶-۷، ۲۱-۲۴.
۲. این نمادی از تجربه ایمانداران از برخاستن از مرگ با مسیح است - رومیان ۶: ۳-۴.
- پ. آن دوازده سنگ دیگر که در میان اردن برپا شدند نشانگر دوازده قبیله اسرائیل در زندگی کهنه و
 در ذات کهنه آنها بود - یوشع ۴: ۹:
۱. یوشع این دوازده سنگ را در میان اردن جایی که صندوق بود برپا کرد، این نشان می دهد که
 خداوند می خواست اسرائیل در ذات کهنه خود، در زیر آب مرگ اردن بماند.
۲. این امر نشانگر این است که انسان کهنه ایمانداران باید در مرگ مسیح بماند - رومیان ۶:
 ۶؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ فیلیپیان ۳: ۱۰.
- ت. آن دو مجموعه از دوازده سنگ نشان می دهند که انسان کهنه ما دفن شده و انسان نوین رستاخیز
 کرده ما یک با خدای سه یکتا زندگی کرده و کار می کند؛ این مطابقت دارد با آن مکاشفه در افسسیان
 ۱: ۲، ۴-۶، ۱۵، و ۱۰.
۳. کاهنانی که صندوق شهادت را می بردند، کف رود اردن ایستاده باقی ماندند، تا تمامی قوم کاملاً از
 رود اردن عبور کردند - یوشع ۳: ۸، ۱۳-۱۵، ۱۷؛ ۴: ۱۰-۱۱، ۱۵-۱۸:
- آ. کاهنانی که صندوق را حمل می کردند اولین افرادی بودند که داخل آب شده و آخرین افرادی بودند
 که از آب بیرون آمدند؛ آنها کف رود منتظر می ماندند تا تمامی قوم کاملاً از اردن عبور کنند - ۳:
 ۱۷؛ ۴: ۱۵-۱۶.
- ب. خدا کاهنان را در جایگاه مرگ گذاشت تا اسرائیلیان راهی به سرزمین حیات داشته باشند - آ. ۱۰:
۱. کف رود جایگاه مرگ است؛ آن جایی راحت یا جذاب نیست.
۲. حمل کردن صندوق شهادت در کف رود یک رنج بزرگ است.
۳. خداوند جویای گروهی از مردم است که، مانند کاهنان در یوشع ۳ و ۴، در آب قدم می گذارند،
 یعنی اول داخل مرگ می شوند - ۳: ۸، ۱۷:
- (آ) آنها حاضرند قبل از دیگران توسط صلیب رسیدگی شوند، تا در جایگاه مرگ بایستند تا
 اینکه کلیسا راه حیات را یابد - دوم قرنتیان ۴: ۱۰-۱۲.
- (ب) خدا باید نخست ما را در جایگاه مرگ قرار دهد تا اینکه دیگران بتوانند حیات دریافت
 کنند - یوحنا ۲: ۱۹؛ ۱۲: ۲۴؛ اول قرنتیان ۱۵: ۳۶.
- پ. چون پولس رسول با مردن حیات را به دیگران خدمت می کرد، می توانست شهادت دهد که: «مرگ
 در ما عمل می کند، اما حیات در شما» - دوم قرنتیان ۴: ۱۲:
۱. کار رسولان این کار است که مرگ در آنها عمل می کند، تا حیات بتواند در ایمانداران عمل
 کند - آ. ۱۰-۱۲.
۲. پیامد و نتیجه عملکرد مرگ در ما، که حیات در دیگران است، عالیست آ. ۱۲.
۳. کار واقعی خدمتگزاری عهد جدید مسئله کار کردن نیست، بلکه مسئله مردن است - آ. ۱:
 ۳-۸؛ ۹؛ ۱۸.
۴. در بازیابی خداوند، ما باید بمیریم تا حیات بتواند در دیگران کار کند؛ پس مردن ما، کار انجام

دادنمان است - ۴: ۱۲.

۵. «خداوند نیاز ندارد شما برایش کاری انجام دهید. او نیاز دارد شما بمیرید. اگر بمیرید، حیات در دیگران کار خواهد کرد. شما حیات را به دیگران توسط مردن خدمت می کنید. بنابراین، کار ما به مرگ سپرده شدن است» - مطالعه حیات کتاب دوم قرنطیان، ص. ۲۹۵.

۴. با اینکه اسرائیلیان تأدیب شده، آموزش دیدند و صلاحیت یافتند، پس از عبور از اردن قبل از حمله، آنها هنوز باید بیشتر آماده می شدند - یوشع ۵: ۱-۱۰:

آ. عبور از رود اردن، برای جنگ با آن هفت قبیله در کنعان بود - ۴: ۱۲-۱۳.

ب. همان طور که یوشع در معجزه عبور از اردن شرکت کرد، قوت یافت تا در جنگ با کنعانیان پلید پیشوا شود - ۳: ۶-۷، ۱۰؛ ۴: ۱۴.

پ. یهوه به یوشع امر کرد که «دیگر بار بنی اسرائیل را ختنه کن» - ۵: ۲:

۱. مقصود از ختنه شدن این بود که مردم برگزیده خدا را مردمی نوین برای وراثت سرزمین موعود خدا کند - ر. ک. پیدایش ۱۷: ۱۲-۷.

۲. ختنه کردن اسرائیل نوین نمادی از ختنه مسیح است، توسط مرگش، که با از تن به در آوردن بدن جسمانی به ایمانداران بکار برده می شود تا آنها بتوانند مسیح در رستاخیز را به عنوان سهم تقسیم شده مقدسین توسط خدا، به ارث ببرند - کولسیان ۲: ۱۱-۱۲؛ ۱: ۱۲.

۳. ختنه روحانی همان ادامه دهنی شدن در مرگ مسیح است - رومیان ۶: ۳-۴:

(آ) از طریق عبور از رود اردن، اسرائیل کهنه دهن شده و یک اسرائیل نو حاصل شد؛ این یک کار عینی توسط خدا بود.

(ب) ختنه شدن فرزندان اسرائیل کاربرد عملی آنها بود از آنچه خدا در عبور از اردن انجام داده بود - یوشع ۵: ۲-۹.

۴. در عهد جدید، ختنه روحانی کاربرد مداوم مرگ مسیح به جسممان است - فیلیپیان ۳: ۳؛ کولسیان ۲: ۱۱:

(آ) با اینکه ما در حقیقت در مرگ مسیح تعمید یافتیم و با او دفن شده و برخاستیم، در عمل هنوز باید ختنه شدن با صلیب توسط روح را روز به روز بر جسممان بکار ببریم - رومیان ۸: ۱۳؛ غلاطیان ۵: ۲۴.

(ب) این واقعیت و عملی بودن باقی ماندن در مرگ و دفن مسیح است.

ت. فرزندان اسرائیل در حالی که در جلجال واقع در دشت آریحا اردو زده بودند، عید پسخ را به جای آوردند - یوشع ۵: ۱۰.

۱. عید پسخ برای یادبود بازخرید اسرائیل توسط یهوه از داوری مرگ بر پسران نخست زاده آنها، و همچنین نجات اسرائیل توسط یهوه از مصر و بندگی فرعون، بود - خروج ۱۲: ۳-۷، ۱۱-۱۴؛ ۱۴: ۱۳-۳۰.

۲. به جای آوردن پسخ نشان می داد که همانطور که یهوه اسرائیل را از فرعون و مصر نجات داد، به همین ترتیب، قبایل کنعان را نابود کرده و اسرائیل را از آنها رهایی می داد - یوشع ۵: ۱۰.

۳. به جای آوردن پسخ توسط اسرائیل نمادی از به جای آوردن میز خداوند توسط ایمانداران برای یادبود خداوند به عنوان بازخرید کننده و نجات دهنده آنهاست - متی ۲۶: ۲۶-۲۸.